

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

โจมตีความชั่วของตัวเอง

วันที่ ๘ นี้จะไปเวียงจันทน์ เราเตรียมของไปพร้อมพวกอาหารการกินอะไรต่ออะไร แล้วเครื่องมือแพทย์หม้ออ้วนก็จะนำไปพร้อมกัน หม้ออ้วน โนนสะอาดเป็นผู้รับส่งเครื่องมือต่างๆ ส่งเครื่องมือมารออยู่โรงพยาบาลโนนสะอาดแล้ว วันที่ ๘ นี้ก็จะไปพร้อมกันเครื่องมือแพทย์ ไปที่เวียงจันทน์ เราก็จะเอาสิ่งของต่างๆ พวกอาหารการกินจะเอาไปพร้อม ทางโนนยากจน เราพอมีพอเป็นไปพอญาติก็เลยยกกันไปอย่างนั้น ของคงจะมากพอสมควร

เครื่องมือแพทย์ทางเวียงจันทน์ลำบากมาก เราจึงช่วยเหลือ เฉพาะตานี้แทบไม่มีเลย เพราะฉะนั้นเราจึงช่วยรู้สึกว่ามีมากกว่าทุกอย่างในเวียงจันทน์ เครื่องตานี้ครั้งแรกก็ให้ ๑๖ ล้านเลยตามรายการที่เขาขอมา อ่านตามรายการเสร็จแล้วรับหมดเลย แล้วก็ให้เขาพิจารณาอีก เราไปที่หลังเขาเอารายการมาอ่านรวมทั้งหมด ๑๔ ล้าน คราวที่แล้ว ๑๖ ล้าน คราวนี้ ๑๔ ล้านเฉพาะตาเป็น ๓๐ ล้านนะเวียงจันทน์ ถ้ามดูแล้วที่ไหนไม่มีเลย โอ้โฮย ทำใจกัน แม้แต่เวียงจันทน์ซึ่งเป็นหัวใจของชาติก็แทบไม่มีเครื่องมือตา เราจึงต้องได้ชวนขยายเป็นพิเศษเครื่องมือตา ไปคราวนี้ก็จะไปสืบถามอีกที่ อย่างอื่นก็เป็นธรรมดาถึงจะขาดแคลนบ้างก็ไม่เท่าไร สำคัญที่ตานี้ เราจึงได้ช่วยตา

ตานี้สำหรับเมืองไทยเรามากอยู่นะ ที่เราตั้งจุดไว้ จุดนี้จะพยายามหามาให้ครบ สำหรับอุดรครบเรียบร้อยมาหลายปีแล้ว เราให้หมดเลย แล้วก็บุรีรัมย์เริ่มสั่ง ๖ ล้าน เพชรบูรณ์ ๔ ล้าน นี่เริ่มสั่งแล้ว ตั้งเป็นจุดๆ คือวางระยะให้ประสานถึงกัน เราคิดไว้อย่างนั้น แล้วพิษณุโลก ๆ นี้ดูว่า ๙ ล้าน ๕ หมื่น นี่กำลังสั่ง พิษณุโลกเป็นจุดสำคัญอีกจุด เราเลยเอาลงจุดนั้น จากนั้นก็อุดรติดอีก ๕ ล้าน ๘ เมื่อเร็วๆ นี้ก็เชียงใหม่ ๘ ล้าน ๑ แสน จะพยายามให้ได้ คือตานี้สำคัญมาก ตื่นขึ้นมาบีบต้องได้ดูได้เห็นทุกอย่าง ข้ามเมฆข้ามหมอกมาก็ตาดีมา ตาบอดเขาไม่มามันมองไม่เห็น อยู่ในบ้านเจ้าของก็ชนนั้นชนนี้ แต่คนตาดีมันไปได้หมด เราเห็นจุดนี้เป็นจุดสำคัญ

กระตังแดงแบกอยู่ข้างหลังไม่พูดนะ หนูน ทางนี้ก็ปากเปราะโสมธนา ทางนั้นไม่พูด ช่วยตลอด อย่างวัดนี้ก็เหมือนกันไม่พูด ช่วยอะไรต่ออะไร กำแพงนั้นเป็นของกระตังแดงหมดเลย มากขนาดไหนดูเอา ตั้งแต่ซื้อที่ทั้งหมด ซื้อที่ก็ไม่ให้บอบช้ำ มาขออนุญาตจากเราว่าจะซื้อที่แถวนี้ๆ เราก็ถามดูให้เป็นทีเข้าใจ ไม่ให้บอบช้ำ อันนี้ต้องขึ้นกับเจ้าของที่เขานะ ถ้าเขาพอใจที่จะขายให้ พอสมควรกัน ต่างฝ่ายต่างถูกต้องดีงามด้วยกันแล้วก็ ทางนี้เขาว่าไง เขาพร้อมแล้วเขาอยากจะทำเลยซื้อให้หมดเลยนะ ไปหา

เลือกหน้าที่เขาชอบตรงไหนๆ เขาก็ไปซื้อที่นั่น ยกที่นี้ให้เลย เงินกระตังแดงซื้อหลายที่เป็นมัดขึ้นมา นานี่หลายแปลงอยู่ นั่นก็หมด แล้วกำแพงรอบ ดินถมอีกทุกอย่าง สะพานดูเหมือนสองแห่ง เป็นของกระตังแดงทั้งหมด ไม่พูดนะ เจียบๆ ให้ไม่ถอย มีเท่าไรทุ่มเลยๆ เราก็อาศัยนี้เป็นพื้นฐานสำคัญมาก หนูนตลอดเวลาเลย ทางโน้นทางนี้มา พอส่งไปทางโน้นก็หนุนเข้ามาๆ เรื่อยๆ เฉพาะตาไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ มากอยู่ตาเรื่อตาเป็นสำคัญ จึงตั้งเป็นจุดๆ เอาไว้

เราพยายามที่สุดการช่วยโลกสงสาร เราช่วยโดยเหตุโดยผล เราไม่ได้ช่วยสุ่มสี่สุ่มห้านะ ชุ่ยๆ ไม่เอาไม่ไห้ ใครมาขออะไรๆ ต้องเล็งดูเหตุดูผล สมควรให้แล้วเราก็อให้ๆ ถ้าไม่สมควรให้แต่มาขอแบบลอยๆ แบบเห็นเขาก็ขอนี้ดูด้วยไม่ให้อด้วย เป็นอย่างนั้นนะ ไม่เพียงไม่ให้อยังดูอีก ขอแบบนี้ขอแบบสุกเอาเผากิน เห็นเขาขอก็ขอไม่มีเหตุมีผล หลกกลอยไม่ไห้ เอาอย่างนั้นนะเรา ดูแล้วก็ไม่ให้อด้วย ถ้าจำเป็นจริงๆ ก็ทุ่มกันเลย เราได้พยายามที่สุด การช่วยโลกสงสารเราคิดเต็มเหนี่ยวๆ ก่อนที่จะช่วยอันไหน เราไม่ได้ให้สุ่มสี่สุ่มห้า มากน้อยก็ให้อด้วยเหตุด้วยผลทั้งนั้น เราปฏิบัติเป็นเหตุผลคือหลักธรรมหลักวินัย ติดอยู่กับกิริยาการแสดงออกของเรา เราไม่ได้ทำสุ่มสี่สุ่มห้า

อย่างด้านธรรมะเราก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย สอนแบบไม่สงสัยด้วย สอนที่ผ่านมาแล้วทั้งผิดทั้งถูก ประมวลมาคัดออกๆ สอนสิ่งที่ถูกต้องดีงามๆ ปฏิบัติได้ตามนั้นแหละ ถ้าปฏิบัติตามที่สอนนี้จะตั้งตัวได้ ถ้าสุ่มสี่สุ่มห้าอย่างภาวนาก็ว่าไปทำไปเหลวๆ ไหลๆ โลเลโลกเลกใช้ไม่ได้ไม่เกิดประโยชน์ สอนตามหลักเกณฑ์ที่เราสอนนี้ ไปปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เราสอนนี้แล้วตั้งได้ไม่สงสัย เพราะสิ่งเหล่านี้เราผ่านมาแล้ว ทดสอบมาหมดในตัวเอง การปฏิบัติผิดถูกประการใดทดสอบมาเรียบร้อยแล้วออกปฏิบัติ เห็นว่าได้ผลๆ แล้วก็นำนั้นมาสอน ผู้ปฏิบัติตามนั้นต้องได้หลักได้เกณฑ์

อย่างภาวนานี้สติเป็นสำคัญ เราบอกแล้ว สติเป็นพื้นฐานสำคัญมาก ไม่ว่าจะกิจการในถ้ามีสติไม่ค่อยผิดพลาดนะ ถ้าผิดพลาดก็เรียกว่าสุดวิสัยของปัญญา สติกับปัญญานี้จะไปด้วยกัน คนเรามีความรู้สึกตัวอยู่ตลอด จะคิดอ่านไตร่ตรองด้วยความรู้สึกตัวตลอดไป ถ้าไม่มีสติแล้วก็สุ่มสี่สุ่มห้าไม่ได้หน้าได้หลัง การทำมาหาเลี้ยงชีพทางโลกทางสงสารเขาทำกัน เราก็ฟังหมดทุกอย่าง มีหลักมีเกณฑ์หรือไม่มีหลักมีเกณฑ์แบบหลกกลอย แบบสุกเอาเผากิน เอามาพิจารณาหมดแต่ไม่พูด พิจารณาหมดเลยทุกอย่าง จากนั้นก็แยบออกมาสอนเป็นวรรคเป็นตอน เป็นจุดๆ ไป ไม่เช่นนั้นจะไม่เข้าใจ

ไม่มีอะไรละเอียดยิ่งกว่าธรรม ธรรมละเอียดมากที่สุด ยิ่งเป็นนามธรรมภายในฆ่ากิเลสนี้ด้วยแล้วยิ่งใช้ความละเอียดลอมมาก สติกับปัญญานี้เหนียวแน่นมั่นคงติดตามตลอด ความพากความเพียร ความอดความทน ให้ออดทนไปตามสติปัญญาที่

พิจารณาเบิกทางเรียบร้อยแล้วไม่ผิด นั้น ทางภาวนาก็ได้หลักได้เกณฑ์ ทางการทำมาหาเลี้ยงชีพก็มีหลักมีเกณฑ์ไม่เลื่อนลอย ธรรมเป็นอย่างนั้น จึงควรนำธรรมไปปฏิบัติตัวเอง การทำมาหาเลี้ยงชีพนี้มันมิได้มีเสียอยู่ในตัวของมัน ถ้าจิตฟุ้งเพื่อห่อเหิมติดดินแล้วมันจะเสีย ถ้ามีเหตุมีผลติดตามไปด้วยแล้วไม่ค่อยเสียคนเรา ทำด้วยความฟุ้งเพื่อห่อเหิมอันนี้เสียๆ มีหน้าซำติดหน้ติดสินเขาพะรุงพะรังก็เพราะความไม่รอบคอบ ความติดความดันไป จะติดดันไปไหนก็เหนื่อสติปัญญาไปไม่ได้ ต้องใช้สติปัญญา ไม่เช่นนั้นเหลวไหลทั้งนั้น

เรื่องธรรมนี้ละเอียดลออมาก ถ้านำธรรมไปปฏิบัติตัวเองจะพอมีหลักมีเกณฑ์ที่มีความสงบงามตางามใจ ชุ่มเย็นตัวเอง ถ้าไม่มีธรรมให้กิเลสนำหน้าแล้วมีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้ตามไปเรื่อยๆ ถ้ามีธรรมแทรกเข้าไปๆ สิ่งเสียหายจะมีน้อยมาก เพราะฉะนั้นจงใช้สติปัญญาพิจารณาพิจารณา

พวกอยู่ในครัวเราเคยเตือนเสมอ ฟุ้งให้ตีค่านี การเข้ามานี้มาอบรมดูการเคลื่อนไหวของใจตัวเอง จึงเรียกว่าภาวนา ภาวนาคือมาดูใจตัวเองนั้นแหละไม่ได้ดูอะไร ใจนี้มันจะติดจะดันอยู่ตลอดเวลา ทีนี้คำว่าภาวนามีสติมีปัญญาสอดส่องดูแลความเคลื่อนไหวของใจ มันคิดออกไปแง่ใดที่ไม่ถูกต้องดีงาม จะเป็นการกระทบกระเทือนผู้อื่น กระทบกระเทือนตนนั้นละก่อน แล้วก็ออกไปกระทบกระเทือนผู้อื่น ให้ระงับ อย่าคิดอย่างนำมาพูด เช่นอย่างการนินทาคนนั้นการโจมตีคนนี้ อย่างนี้ใช้ไม่ได้เลย เสียหาย ชัดกับการมาภาวนาอยู่มากทีเดียว ไม่ใช่มาภาวนามาหาเรื่องหาราวก่อเรื่องก่อราวเป็นข้าศึกศัตรูอยู่ภายในวัดของผู้บำเพ็ญธรรม ใช้ไม่ได้นะ

ให้ปิดไว้ปากอันนี้นะ ใครปากเปราะอยู่นี้นะ จับได้อยู่นะ แต่ยังไม่ถึงกาล ถ้าถึงกาลแล้วจับไปปล่อยทันทีเลย มันปากเปราะนะ พอไปนั่งบิณฑบาตไปโม้เรื่องนั้นเรื่องนี้ ไปนินทาคนนั้นโจมตีคนนี้ อยากให้เขาว่าตัวดีด้วยการโจมตีทำลายผู้อื่นมีอย่างไหน คนนั้นคือคนเลวที่สุดแหละ ไปที่ไหนไม่ได้พูดเรื่องคนอื่นอยู่ไม่ได้ มันบอนคันปากนะ บอนนี้คัน มาติดปากคนแล้วก็ปากบอนคันปากอยู่ไม่ได้ละ ไปที่ไหนก็แสบๆ มีแต่เรื่องนินทากาเลโจมตีคนอื่น ตนเองไม่ดูตัวเอง นั่นคือมหากภัย ไปที่ไหนใครไม่สนิทได้ละคนเช่นนี้ ให้ระวังนะอยู่ในครัวนี้มีอยู่เสมอนะ

ดูชีวิตเรา พระอยู่ในวัดนี้มีจำนวนเท่าไร ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดมา ไม่เคยเห็นพระมาทะเลาะกันให้เห็นเลย แล้วการพูดจาการยกโทษยกกรรมกันนี้แทบว่าไม่มี ท่านสงบของท่านดูแต่ใจตัวเอง มันคิดไม่ดีต่อผู้ใด ให้ดูความคิดตัวเองก่อนระงับความคิดนี้แล้วกิริยาไม่แสดงออกให้เป็นการกระทบกระเทือนอย่างไรเลย ให้พากันคิดให้มากนะ ในครัวนี้เราฟังมาตลอด อย่าว่าไม่ฟังนะ ปกครองทั้งหมดในวัดนี้เราดู แต่ไม่ใช่เป็นคนพูด

ง่าย พล่ามๆ แบบปากเปราะๆ เราไม่นำมาใช้ จะเอาตั้งแต่ของจริงออกมา มีอะไรๆ เรื่องราวอะไรเก็บไว้ๆ ในลิ้นชักคือหัวใจ เมื่อถึงกาลจะควรรอกออกมาหน่อยออก ถ้าถึงกาลเต็มทีก็เอาเต็มที่เลย อย่างมาเปราะๆ แปะๆ นะ มาอยู่ในวัดนี้หาโจมตีคนนั้นหาโจมตีคนนี้ คนนี้เป็นตัวภัยแก่หมู่แก่เพื่อน ไปคบใครก็อยากให้เขาว่าตัวดีแล้วไปโจมตีคนอื่นให้เขาว่าตัวดี อย่าให้มีในวัดนี้นะ เราฟังไม่ได้

ธรรมะไม่ใช่ธรรมะโจมตีแบบนั้น โจมตีความชั่วของตัวเอง มันไม่ดีตรงไหนคิดอะไรไม่ดีโจมตีตรงนั้น พูดไม่ดีโจมตีปากตัวเอง จิตคิดไม่ดีโจมตีใจตัวเอง กิริยาที่ทำไม่ดีตีหน้าผากตัวเอง นั่นมันถึงถูก ผู้ปฏิบัติธรรมอย่างมาหาหนินทากาเลนคนอื่นอยู่ในวัดนี้ให้เห็นนะ วัดนี้ไม่ใช่วัดอบรมคนให้เป็นบ้าหมากัดกันอย่างนั้น แต่เป็นวัดอบรมให้คนดีคนดี มองดูตัวให้รอบคอบ คิดเรื่องใดที่ไม่ดีหรือดีให้สติจับไว้ ปัญญาพิจารณาก่อนการแสดงออก อย่างนั้นจะอยู่ด้วยกันเป็นผาสูก การติฉินนินทากาเลนโจมตีกันนี้เป็นของดีเมื่อไร มันเป็นไฟเผากัน ให้พากันจำเอา

ได้ยินอยู่เสมอละข้างในนะ แต่เราไม่ค่อยพูด นี่เตือนไว้เป็นกลางๆ แต่ถ้าเป็นรายๆ ออกมาแล้วไม่ยาก พอรายไหนออกมาจับได้ปั๊บไล่ทันที ไม่ให้มีศาลตัน ศาลอุทธรณ์ ฎีกาอะไรไม่มี เอาศาลเด็ดศาลเดียวเลย มีแต่ศาลเด็ด เด็ดขาดเลย พิจารณาว่าคนนี้ผิดโดยแท้แล้วปิดทันทีเลย พากันจำ มันเลอะเทอะพวกในครวนี้มากนะ คนอื่นเขาไม่ได้มาอยู่เกี่ยวข้องกับการปกครองเราก็กไม่พูด นี่เกี่ยวกับการปกครอง กระทบกระเทือนกันได้ทั้งวัด สงบก็สงบกันได้ทั้งวัด ถ้าเสียหายก็เสียหายทั้งวัด ให้พากันพิจารณา การพูดนี้พูดจริงพูดจังอย่ามาฟังเล่นๆ นะ เหลาะๆ แหละๆ ไอ้ปากบอนตัวยุ่งอยู่ไหนบ้าง มันมีอยู่หลายตัวนะ อยู่ในวัดนี้ตัวยุ่ง ยุ่งนั้นยุ่งนี้ อยู่เฉยๆ ไม่ได้ เป็นนิสัยลึง เป็นลึงแล้วเป็นแมวโน้น เล็บมันตบมันข่วนนะ ระวังให้ดี เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ละ

(กราบเรียนสະ หลวงตาช่วยเครื่องมือตาทั้งหมด ๘ แห่ง) ที่ไหนบ้างอ่านดูซิ (๑. โรงพยาบาลศูนย์อุดรธานี ๗ ล้าน ๒ แสนบาท ๒. โรงพยาบาลศรีนครินทร์ ขอนแก่น ๖ ล้าน ๘ แสนบาท ๓. โรงพยาบาลบุรีรัมย์ ๖ ล้านบาท ๔. โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ ๔ ล้านบาท ๕. โรงพยาบาลพิษณุโลก ๙ ล้าน ๕ หมื่นบาท ๖. โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ ๕ ล้าน ๘ แสนบาท ๗. โรงพยาบาลสวนดอก จังหวัดเชียงใหม่ ๘ ล้าน ๑ แสนบาท สาธารณรัฐประชาชนลาว เวียงจันทน์ ๓๐,๙๙๓,๐๔๐ บาท รวมทั้งหมด ๘ รายการเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๗,๙๒๓,๐๔๐ บาทครับ) ไม่ใช่เล่นนะ เอาละให้พร

อันนี้เราพูดพวกเครื่องมือ เราไม่ได้พูดพวกตึกพวกอะไร พวกกรถพวกรา พูดแต่เครื่องมือแพทย์ เราไม่ได้พูดเรื่องตึกเรื่องพวกที่พวกฐานซื้อให้อะไรๆ ตลอดรถยนต์

หรือพวกตึก ซ้อมที่ให้ ขยายที่ให้ ไม่ได้พูดในนี้ พูดแต่ย่อๆ เอาเฉยๆ ส่วนที่ช่วยตลอด มากิ่งแขนงนี้ช่วยตลอด แต่ไม่ได้นับเข้าในนี้ นับนี้เฉพาะจำเป็นๆ เท่านั้น นี่ ๗๗ ล้าน เอาแต่หัวหน้าใหญ่ๆ มา รวมเป็น ๗๗ ล้าน ไอ้ตัวเล็กๆ น้อยๆ ลูกๆ หลานๆ ไม่นับ เข้า เอาแต่ตัวใหญ่ๆ มา ๗๗ ล้าน ฟังซิท่านทั้งหลายเราจะหาเงินมาจากไหน เงินทุก บาททุกสตางค์ออกหมด ไม่มีเก็บสำหรับวัดนี้ ออกหมดเลยใครมาบริจาค ออกที่ จำเป็นๆ เราจะพิจารณาก่อนสมควรจะช่วยยังไงแล้วออกๆ เรื่อยเลย

(กราบเรียนทองคำของหลวงตาที่หลอมเรียบร้อยแล้ว ได้ทั้งหมด ๒๔ แท่ง แท่ง หนึ่ง ๑๒ กิโลกรัมครึ่ง เป็นน้ำหนักทั้งหมด ๓๐๐ กิโลกรัม แล้วยังมีเหลือเศษอีก ๑ กิโลกรัม กับ ๕๘ บาท นี่รายงานจากชายป้อมครับ) ได้ ๓๐๐ นะประเภทน้ำไหลซึม ถ้าไม่ขอก็ไม่มีอันนี้ เราพยายามขอเศษขอเดน ที่แรกกินมาแต่หัว ฟาดหมดตัวแล้วที่นี้ กำลังตามเอาหาง กำลังกินหางเรื่อยเลย ให้ได้ทองคำเข้าสู่คลังหลวงเราหลายๆ เราคิดไว้ หมดเหล่านี้ ไม่ใช่ไม่คิด ก่อนที่จะออกปากพูดรบกวนพี่น้องทั้งหลายได้คิดแล้วเพื่อ ส่วนใหญ่ของเรา คือคลังหลวงเป็นเรื่องใหญ่โตมาก ไม่ใช่จะหาได้ง่ายๆ นี่ก็เป็นช่อง เป็นโอกาสที่พอหาได้เราก็พยายามหา ตั้งแต่ส่วนใหญ่มาเรื่อย ๆ

อยู่ๆ ไปขอนี้ไม่มีใครให้ละ อันนี้มีต้นสายปลายเหตุมาโดยลำดับ มันก็ไหลมา ตามสายของมันเรื่อย ๆ มา ประการสำคัญก็คือเขาเชื่อเราเขาถึงให้ ไม่ไปไหนเลยของที่ได้มา สำหรับเราเป็นผู้ดำเนินงานช่วยชาติบ้านเมืองของเรา เข้าหมด ไม่เข้าก็ออกหมด ออกช่วย ที่จะมาเก็บให้เป็นมูบๆ มิบๆ อะไรเหล่านี้ ให้เป็นความเศร้าหมองใจเราเปิด เลย บอกเราไม่มีวุ้นั้นเลย ให้ตลอดอย่างนี้ละ (อันนี้แถลงการณ์ฉบับที่ ๗ แถลงการณ์ สำนักพระราชวังฉบับที่ ๗ ในหลวงพระอาการดีขึ้นตามลำดับ เสวยพระกระยาหารได้ คณะแพทย์พอใจ)

เราช่วยโลกจนเกือบตายนี้ เขาก็มีจดหมายมาโจมตีเหมือนกันนะ เราอดหัวเราะ ไม่ได้ เรายิ้ม เขาเขียนจดหมายมาโจมตีเรา ไอ้ผู้เขียนมามันทำอะไรบ้างไม่มี ไอ้เราแทบ เป็นแทบตายช่วยชาติบ้านเมืองของเราก็ไม่พ้นที่จะโจมตีเข้าใจไหม แต่เราไม่มีอะไร ถึง จะมาชมขนาดไหนตกออก จะมาตำหนิติเตียนขนาดไหนตกออกเป็นส่วนเกินทั้งหมด เราไม่มีอะไรกับสิ่งเหล่านี้ นี่เรามาพูดสนุกปากเฉยๆ ให้ผู้ฟังสนุกหูบ้าง เข้าใจไหม ใครๆ ก็มาชมแต่หลวงตาบัว ผู้ดำเนินไม่มีเหรอ ก็มาตอบรับว่า มี พูดง่ายๆ วุ้นั้น แต่ เราไม่สนใจ คือมันไม่เข้ากับความจริงเลย เป็นเรื่องโจมตีล้วนๆ พูดมาแรงแทนๆ ฟัง ไม่ได้เลย เอาละไปละที่นี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz